

Історія 10

Лекція #5

РАДЯНСЬКА УКРАЇНА

1928-1933:

ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЯ, КОЛЕКТИВІЗАЦІЯ І ЇХНІ НАСЛІДКИ

- ❖ В 1922, на пост Генерального Секретаря ЦК РКП(б) вибрано Йосифа Сталіна.
- ❖ В приватних листах та у своєму звіщенню (will and testament), Ленін застерігав що треба уникати зосередження (concentration) влади у руках Сталіна.

1924-1929

- ❖ Смерть Леніна у січні 1924 приводить до періоду гострої боротьби за владу в Москві та за владу над цілим СРСР.

➤ Сталін, підчас похорону
Леніна, лютий 1924.

- ❖ Сталін особисто підтримав пропозицію Дзержинського (Ген. секретар ОДПУ) щоб тіло було забальзовано (embalmed) і щоб якнайшвидше побудувати мавзолей.
- ❖ На похороні Леніна, Сталін ніс труну, і прочитав слово пам'яті.

❖ Але Сталін боявся Троцького, Бухаріна, Каменева, Рикова та інших які теж боролися за владу.

➤ Сталін, Риков, Зіновєв, Бухарін. Москва, вересень 1924.

- ❖ З кінцем 20-тих років, Сталін усунув усіх супротивників котрі змагалися з ним за владу, і почав натиск на будову соціалізму в одні державі.
- ❖ Це є “друга революція” – тобто цілковита, радикальна зміна населення, економіки, культури, політики – прискореним темпом (accelerated tempo).
- ❖ Проте, питання залишалось: як це зробити?

➤ Фелікс Дзержинський, основоположник ЧеКа, 1918.

- ❖ Щоб це виконати як найскорше, треба було сильно централізувати всі аспекти уряду, промисловості, транспорту, харчування.
- ❖ Щоб це виконати ефективно, без критики, треба було сильний та безсовісний апарат державної поліції.
- ❖ Дзержинський був готовий, з наслідником ЧЕКА – ОДПУ (Об'єднане Державне Політичне Управління).

- ❖ Уряд дуже боїться не-пролетарних фермерів (так званих куркулів або кулаків(рос.)), інтелігенцію, буржуїв, та всіх які противляться революції – вони вважають таких людей ворогами соціалізму і держави.

❖ Уряд також боїться
капіталістичні держави які
плянують знищити
соціалістичну революцію.

➤ Пропагандивна афіша, 1929:
«Трудящі світу єднайтесь!».

❖ В 1929 починається повний
напад на внутрішніх та
зовнішніх ворогів соціалізму.

- ❖ Щоб запобігти (thwart) напад капіталістів, Сталін вважав що потрібно прискорити індустріалізацію СРСР, як також скріпити (strengthen) збройні сили СРСР.
- ❖ Сталін дає клич “Революція з Гори” (Revolution from Above).
- ❖ Ціла держава мала мінятися по пляну що 5 років, (так звані п`ятирічки), які дають завдання та цілі (goals) до виконання.

БЪЕМ

II ПО ЛЖЕУДАРНИКАМ

❖ Перша п'ятирічка надана в 1928 р. включала:

- створити повну індустріальну революцію в СРСР за 5 років;
- перегнати капіталістичний світ в тяжкій індустрії;
- впровадити колективізацію всієї землі/господарки (таким чином заплатити за індустріалізацію, і в той сам час знищити небажаний буржуазний елемент між селянами - фермерами);
- поставити 400 нових індустріальних проєктів в Радянській Україні (особливо: Дніпрогес, Харківський тракторний завод, металургійний комбінат на Запоріжжі).

- Загальний вигляд будівництва доменної печі Запорізького металургійного комбінату, Запоріжжя, 1931 рік.

❖ Щоб досягнути цілі швидкої індустріалізації, Сталінові потрібно було досягнути деякі цілі:

- знайти велику скількись працівників щоб працювали у копальнях, заводах, сталеварнях, тощо;
- харч і помешкання для тих працівників;
- шалену кількість електричної та парової енергії;
- поширену систему транспорту – особливо залізниць, вагонів, локомотив, доріг, вантажівок, і т. д.;
- гроші щоб заплатити за швидку індустріалізацію;

➤ Будівництво греблі -
Дніпро Гідро Електричної
Станції, 1928-1932.

- ❖ Цілі (goals) ЦК КП(б) СРСР мали бути виконані ВСІЯКИМ КОШТОМ, не зважаючи на будь що.
- ❖ І тут, перша п'ятирічка спіткнулася із дійсністю ЖИТТЯ в СРСР:
 - як це виконати?

- Робочі птахівничого радгоспу «Борки» читають виробничий план роботи інкубаторного цеху на 1932 рік, Харківська область, 1931 рік.

Урбанізація

- ❖ Щоб виконати такі амбітні плани, треба було змобілізувати велику кількість працівників.
- ❖ Багато населення перепроваджується в міста в пошуках за працею.
- ❖ В 1913, 1 із 5 українців мешкає в місті, до 1935, 1 із 3 живе в містах.
- ❖ Багато переселяються в різні міста СРСР, а інші народи приїжджають в УСРР на роботу.

РІЧ ВИДАВАННЯ V

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

№ 13
21-го вересня
1929 року

ВСЕСВІТ

ХАРКІВ,
вулиця Карла
Лібкнехта № 11

Фундатор В. БЛАКИТНИЙ

- Фото міста,
Газета «Всесвіт»
Харків 1929

❖ Для тих які перепроводжуються в міста, є дуже тяжкі умови:

- брак помешкання;
- брак харчу (який продається по системі раціонування – по карті, залежно яка тяжка праця індивідуала);
- брак опівання;
- тяжкі обставини життя.

❖ Але, обставини в містах все ж таки кращі ніж на селі.

Колективізація

- ❖ На індустріалізацію потрібно було харчу для працівників.
- ❖ На індустріалізацію теж потрібний був капітал щоб заплатити за швидкий зріст (rapid growth).
- ❖ В СРСР у 1928 р., як і завжди, головний експорт це зерно – харч.
- ❖ У 1928, Сталін ліквідує НЕП, і починає нову спробу колективізації всіх фармів СРСР.

- ❖ Колективізація, це запровадження збірних великих ферм, які є власністю держави.
- ❖ Тут фермери не є власники землі, а лиш працівники на землі.
- ❖ За їхню працю, працівники мали одержати платню, і не мали право продавати те що вони вирощували. Плоди землі були власністю держави.

❖ Тому що найбільше зерна вирощувалося на території Української СРР, та на землях де мешкали українці (Слобожанщина, Кубань як також землі де переселяли українців, як наприклад Казахстан чи Зелений Клин), Сталін наполягав, щоб на всіх цих землях було впроваджено державні Колективні Господарства (в скороченню **Колгосп**).

- ❖ Як це запроваджено?
- ❖ В 1927 –1928, уряд установив державну ціну на продукти ($1/8$ ринкової ціни – $1/8$ the international market price of grain), і заборонив фермерам продавати зерно на відкритому ринку (on the open market).
- ❖ Селяни мали продавати свою пшеницю тільки державі, по державні ціні.
- ❖ Селяни відмовилися продавати зерно.

❖ В наслідок, Сталін назвав це “саботаж соціалізму,” і наказав впровадити “економічний і політичний контроль” над фермерами.

❖ Іншими словами, він наказав творити суцільну (all encompassing) колективізацію землі.

➤ Селянська демонстрація під гаслами колективізації. Близько 1929—1934 роки

- Селяни слухають промову про потребу входити в колгосп, 1930.

❖ Спершу, треба було ліквідувати (eliminate) так званих кулаків (рос.) або куркулів (укр.), тобто всіх заможних (wealthy) землевласників-фармерів, які не хотіли входити в колективні фарми.

❖ Чому?

❖ Але хто був куркулем?

❖ І, хто рішав, хто є куркуль?

❖ Це питання вирішував
окружний (local)
партійний секретар та
голова сільської ради,
із допомогою
начальника ОДПУ.

➤ Карта оскарження куркуля, 1930.

❖ Іншими словами, всі, котрі не хотіли іти в колгосп вважалися куркулями, і їх або розстрілювали на місці, або вивозили з родинами на Сибір.

➤ В'язні ГУЛАГу на роботах, 1932 рік.

- ❖ Коли решта українських селян не пішли в колгосп, із далеких міст висилали тисячі молодих працівників (особливо російських), які мали працювати в колгоспі.
- ❖ В 1930, 47 тисяч з України, і 25 тисяч з Росії запеклих молодих комуністів вислано на села України, щоб усякими методами будувати соціалізм.
- ❖ Переважно, вони нічого не знали про працю на фермі.

➤ Червоні активісти виносять майно «куркуля», Поділля 1930.

- ❖ Насправді це була війна проти фермерів і селян.
- ❖ Колективізація відбувається брутально, суворо (severely), страхіливо (terrifying) і жорстоко (cruelly).
- ❖ Волелюбні фермери, особливо в Україні, не корилися вимогам Сталіна, і їх треба було якось пацифікувати (to pacify).

➤ Розкуркулення українських селян, Донецька обл. 1930.

➤ Розпродаж майна «куркулів», Донецька обл. 1930.

- ❖ Починаються спротиви і масові повстання проти уряду.
- ❖ Таких повстань зачислено понад 7,000 у роках 1930-1932.
- ❖ Ці повстання навіть стають збройними, із вбивствами чекістів, урядовців та комуністів.
- ❖ ОДПУ brutally винищувало всі повстання проти колективізації – масовими арештами, спаленням сіл, розстрілами населення – тобто масовий терор проти населення.

➤ Розвалена хата куркуля, Донецька обл. 1930.

- ❖ Фармері починають нищити свою худобу, щоб не віддавати її до колгоспу.
- ❖ ОДПУ посилює кампанію арештів, розстрілів, вивезення тих хто далі противиться колективізації.

➤ Охоронець колгоспної контори, село Удачне на Донеччині 1930 рік

❖ Коло мільйон людей вивезено або розстріляно в 1929 і 1930 рр.

ВІДОМОСТІ ПО РОЗКУРКУЛЮВАННЮ						
Назва району	Які села	Кількість господарств.	Скільки розкуркулено.	Скільки не розкуркул.	Причини	ПРИМІТКА
1. ДОСИНІВСЬКИЙ	Досинівка, Пустотіно, Доснідовка, Ст.Хутори, Богданівка, Вікторівка, Гармачино, Татарівка, Рівчак, Галиця, Макиївка, Сальне, Погребен, Степанівка, Шняківка.	148, при чому Президія ОВК скасувала - 10 господарств та відклала 6 господарств. Залишилось - 132 госп.	132 госп.	Нема	-	Не представлено на розкуркулення І село - Ганівка.
2. ІЧЕНСЬКИЙ	Монастирище, Круничполь, Гулівка, Рожнівка, Парафіївка, Яхнівщина, Августів Хутор.	142, при чому Президія ОВК скасувала - 5 госп. відклала - 9 господарств.	116 госп.	3 госп. по с.Августів Хутор.	На час розкуркулювання було колективізовано 89 госп.55, але при розкуркуленні залишилось лише 22.	
3. БОБРОВИЦЬКИЙ	Бобровиця, Заворичи, Шаснівка, Шмарець, Осовець.	59, при чому Президія ОВК скасувала 1 госп. відклала 4 госп.	5 госп.	Решта по селу Заворичи	В зв'язку з відкликанням з колгоспів й вимення 4 колективізації.	
4. КОЗЯТИЦЬКИЙ	Петрівське, Сокирино, Демеші.	16 госп., при чому Президія ОВК скасувала 3 госп., відклала 4 госп.	Відомостей нема.			

- Документ «Відомости до розкуркулення» тридцяти сіл. За документом, вивезено на Сибір 253 родини.
- Після арештів, окрім 3-йох сімей, всі решта записалися в колгосп.
- Дата, 1930.

- ❖ І тоді, в березні 1930 р., Сталін оголошує що колективізація довершена (is complete) і що всі фарми в СРСР тепер колективізовані.
- ❖ В наслідок, українські селяни масово виходять із колгоспів, хоча їм заборонено відбирати від колгоспу ті причандали (farm implements) чи худобу яку вони віддали державі підчас процесу колективізації.

- ❖ На тих селяни які не вступили в колгосп, і ще не були заслані в Сибір, або ті котрі виступили з колгоспу, накинено податки на три рази вищі ніж перед тим (taxes were raised by 300%).
- ❖ Тих що лишилися в колгоспі звільнено від податків.
- ❖ Проте зібрання зерна не припинилося, а навпаки посилювалося.

➤ Зібрання пшениці від куркулів. 1930.

- ❖ Колгоспи тепер мали за завдання віддавати державі колосальні кількості продуктів, і не мали права брати собі заплату (в продуктах) аж доки завдання не були виконані.
- ❖ Голови сільських рад і партійні секретарі діставали накази і завдання з Москви, де невишколені агрономи наказували що, де і як садити.
- ❖ Часто селяни садили не відповідні на підсоння рослини із катастрофічними наслідками.

- Валки з хлібом на засипному пункті. 1930 р.
- Це пшениця яку звозили з Колгоспів.

- ❖ До проблем зібрання пшениці, можна додати:
 - Брак відповідної машинерії на орання, садження і збирання врожаю (трактори, комбайни, тощо);
 - Брак транспорту, означало що часто зібраний врожай гнив (rotted) на полях, або був знищений мишами і щурами;
 - Брак найбільш працюючих та успішних фермерів, тому що більшість з них арештовано та вивезено на Сибір.

❖ Наслідки колективізації та централізації, як також і проблем транспорту, господарчої механізації, розкуркулення, посухи, виявилися в статистиці 1931 р:

- в 1931, майже 33% всього врожаю зерна втрачено.
- в 1932, площа посівів (land used for agriculture) в УСРР Україні зменшилась на 20%.
- в 1932 кількість зібраного зерна зменшилося на понад 30% того що зібрано в 1930.

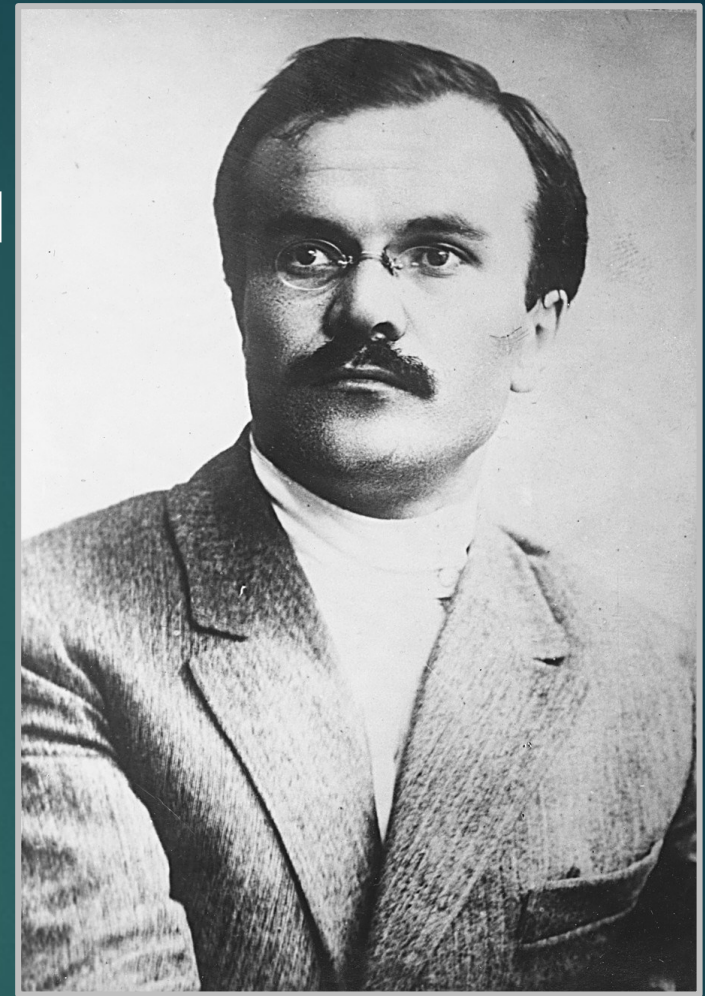
- ❖ В додатку, у 1931 почалася посуха (drought) на півдні України.
- ❖ Подібна посуха захоплює хліборобні землі США.
- ❖ Світова депресія, посухи та брак харчу, означає що Сталін може продавати масову кількість зерна на світовому ринку.
- ❖ Проте, збиралося щораз менше пшениці.

➤ Лазар Каґанович,
1935.

- ❖ У 1932 Сталін вимагав щоб Укр. СРР видала все те що зібрала, та підозрівав що українські фермері роблять саботаж проти СРСР.
- ❖ В Україну вислано В. Молотова і Л. Каґановича щоб наглядати збирання збіжжя,
- ❖ В додатку, мобілізовано ще більше молодих активістів, Червону Армію і ОДПУ що виконати план.

- ❖ Молотов і Каганович почали очолювати масове зібрання зерна в селян, ще літом 1932 р.
- ❖ Групи агітаторів, ОДПУ, партійних, червоно-армійців, безсовісно забирають всю пшеницю яку можуть знайти, все ж таки не зібрали запланованого врожаю (зібрали 70%).

➤ голова Ради народних комісарів СРСР, В'ячеслав Молотов, 1930.

➤ Міліціонери із
відібраним у
селян зерном.
Херсонщина.
Фото 1932 року.

- ❖ У серпні 1932, ЦК КП(б) видано закон «Про охорону майна державних підприємств, колгоспів і кооперативів та про зміцнення суспільної (соціалістичної) власності»,
- ❖ Цей закон, відомий під назвою «Закон про п'ять колосків» означав що будь яке розкрадання майна колгоспів каралось розстрілом на місці, а з «пом'якшувальних обставин» — позбавленням волі на строк не менше 10 років.
- ❖ Ефективно, закон людям заборонив мати їжу.

- Вилучення у селян овочів, Одещина, 1932 р.
- Зібрання зерна, Київська обл. Фото 1933 року

Голод за наказом 1932-1933

- ❖ На осінь, Сталін закликає на ще більші зусилля щоб зібрати зерно.
- ❖ Сталін дає наказ забирати все зерно в українських селян – включно із запасами зерна на прохарчування, та зерном яке відставлено на засівання весною.
- ❖ Почався повний напад на українських фермерів.

➤ Активісти
шукають зерно.
Фото 1933 року.

- ❖ Кадри партійних, ОДПУ, почали забирати увесь харч який мали селяни.
- ❖ Люди починають втікати в міста, але там теж немає достатньо харчу.
- ❖ Щоб запобігти переселенню голодуючих, видано закон про переселення та примушено усіх мати внутрішні паспорти.
- ❖ Границі Укр. СРР закрито.

➤ «Голод змушує селян подорожувати», свілина Александра Вінербергера, зроблена під час поїздки в Харків у 1933 році.

- ❖ До кінця 1932 року, в Укр. СРР панував неощадний голод.
- ❖ Видано закон що селянам не можна давати зерно, аж поки не зібрано квоту до зими 1933.
- ❖ Для кожної людини яка мешкала на фермах офіційно лишалося 1.7 кілограмів зерна на місяць.
- ❖ Насправді не лишали нічого.

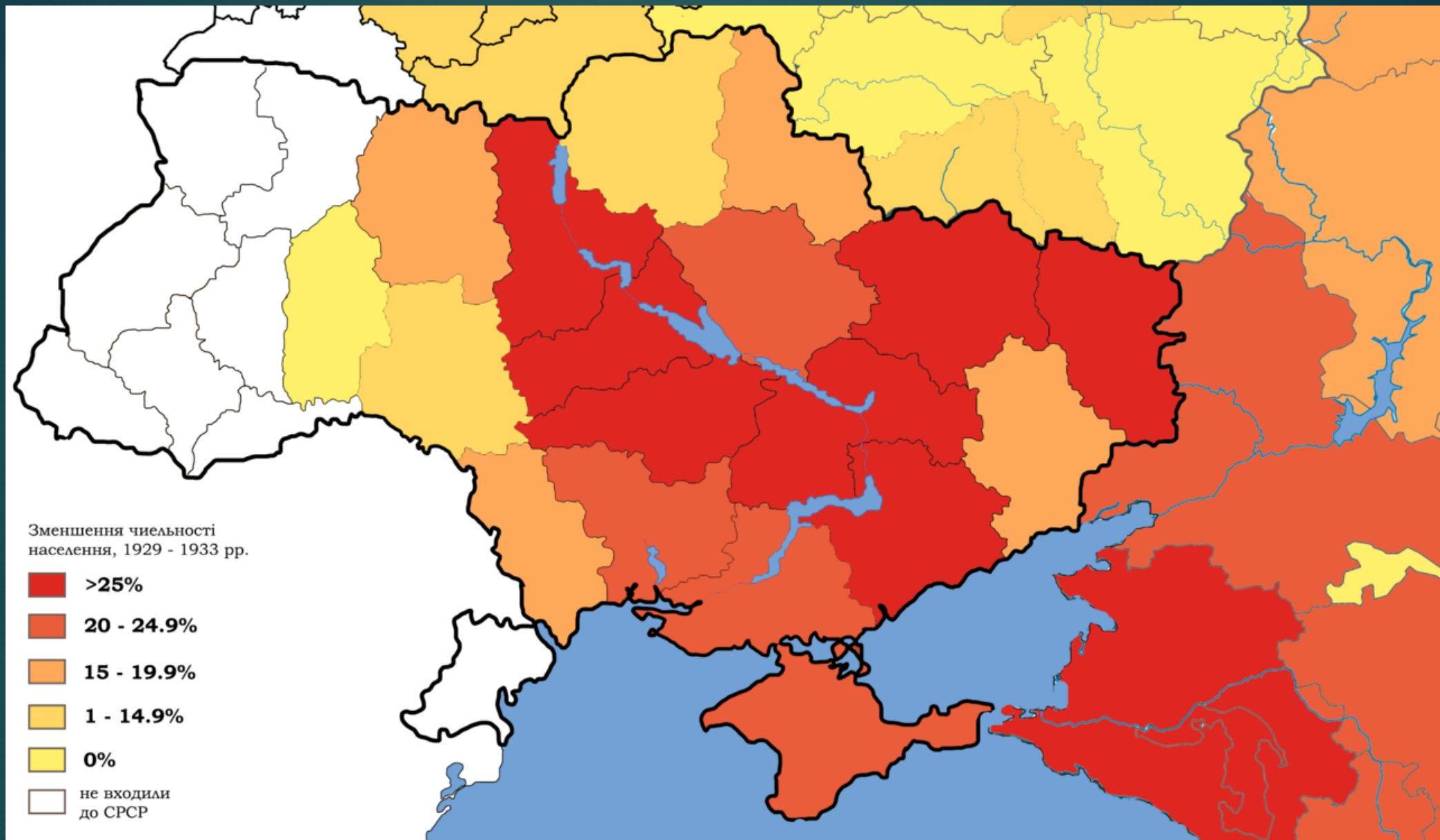
- ❖ Зморені голодом, фермері їли що могли:
 - пси, коти, здохлятину,
 - жолуді, траву, коріння, листя, те що могли знайти зимою 1932-1933,
 - а в кінці навіть були випадки канібалізму.
- ❖ Протягом осені 1932, та зими, весни і літа 1933, десятки тисяч українців гинуло із голоду кожного дня.

- Трупы заморених голодом, Харків, літо 1933.
- Світлина Александра Вінербергера, зроблена під час поїздки в Харків у 1933 році.

- Сироти на вулицях Харкова, літо 1933.
- Світлина Александра Вінербергера, зроблена під час поїздки в Харків у 1933 році.

➤ Околиці Укр.СРР де найбільше жертв українського селянства в 1932-33 рр.

❖ Хоча деякі вісті про
ГОЛОД доходять на
захід, депресія 30-тих
років, і завзята
пропаганда
сов'єтського уряду не
допускають до
докладного
оголошення про голод
в Україні.

Friday, March 31, 1933

THE EVENING STANDARD

FAMINE RULES RUSSIA

The 5-year Plan Has Killed the Bread Supply

By GARETH JONES

Mr. Jones is one of Mr. Lloyd George's private secretaries. He has just returned from an extensive tour on foot in Soviet Russia. He speaks Russian fluently—and here is the terrible story the peasants told him.

A FEW days ago I stood in a worker's cottage outside Moscow. A father and a son, the father a Russian skilled worker in a Moscow factory, and the son a member of the Young Communist League, stood glaring at one another.

The father, trembling with excitement, lost control of himself and shouted at his Communist son: "It's terrible now. We workers are starving. Look at Chelyabinsk, where I once worked. Disease there is carrying away numbers of us workers and the little food there is is uneatable. That is what you have done to our Mother Russia."

The son cried back: "But look at the giants of industry which we have built. Look at the new tractor works. Look at the Dniepostroy. That construction has been worth suffering for."

"Construction indeed!" was the father's reply. "What's the use of construction when you have destroyed all that's best in Russia?"

What that worker said at least 96 per cent. of the people of Russia are thinking. There has been construction, but, in the act of building, all that was best in Russia has disappeared. The main result of the Five Year Plan has been the tragic ruin of Russian agriculture. This ruin I saw in its grim reality. I tramped through a number of villages in the snow of March. I saw children with swollen bellies. I slept in peasants' huts, sometimes nine of us in one room. I talked to every peasant I met, and the general conclusion I draw is that the present state of Russian agriculture is already catastrophic but that in a year's time its condition will have worsened tenfold.

MR. GARETH JONES.

What did the peasants say? There was one cry which resounded everywhere I went, and that was: "There is no bread." The other sentence, which was the leitmotiv of my Russian visit, was: "All are swollen." Even within a few miles of Moscow there is no bread left. As I was going through the countryside in that district I chatted to several women who were trudging with empty sacks towards Moscow. They all said: "It is terrible. We have no bread. We have to go all the way to Moscow to get bread and then they will only give us four pounds, which costs three roubles (six shillings nominally). How can a poor man live?"

"Have you potatoes?" I asked. Every peasant I asked nodded negatively with sadness.

"What about your cows?" was my next question. To the Russian peasant the cow means wealth, food and happiness. It is almost the centre-point upon which his life gravitates.

"The cattle have nearly all died. How can we feed the cattle when we have only fodder to eat ourselves?"

"And your horses?" was the question I asked in every village I visited. The horse is now a question of life and death, for without a horse how can one plough? And if one cannot plough, how can one sow for the next harvest? And if one cannot sow for the next harvest, then death is the only prospect in the future.

The reply spelled doom for most of the villages. The peasants said: "Most of our horses have died and we have so little fodder that the remaining ones are scraggy and ill."

If it is grave now and if millions are dying in the villages, as they are, for I did not visit a single village where many had not died, what will it be like in a month's time? The potatoes left are being counted one by one, but in so many homes the potatoes have long run out. The beet, once used as cattle fodder, may run out in many huts before the new food comes in June, July and August, and many have not even beet.

The situation is graver than in 1921, as all peasants stated emphatically. In that year there was famine in several great regions, but in most parts the peasants could live. It was a localised famine, which had many millions of victims, especially along the Volga. But to-day the famine is everywhere, in the formerly rich Ukraine, in West Russia, in Central Asia, in North Caucasus—everywhere.

What of the towns? Moscow as yet does not look so stricken, and no one staying in Moscow would have an inkling of what is going on in the countryside, unless he could talk to the peasants who have come hundreds and hundreds of miles to the capital to look for bread. The people in Moscow look warmly clad, and many of the skilled workers, who have their warm meal every day at the factory, are well fed. Some of those who earn very good salaries, or who have special privileges, look even well dressed, but the vast majority of the unskilled workers are feeling the pinch.

I talked to a worker who was hauling a heavy wooden trunk. "It is terrible now," he said. "I get two pounds of bread a day and it is rotten bread. I get no meat, no eggs, no butter. Before the war I used to get a lot of meat and it was cheap. But I haven't had meat for a year. Eggs were only a kopeck each before the war, but now they are a great luxury. I get a little soup, but it is not enough to live on."

And now a new dread visits the Russian worker. That is unemployment. In the last few months very many thousands have been dismissed from factories in many parts of the Soviet Union. I asked one unemployed man what happened to him. He replied: "We are treated like cattle. We are told to get away, and we get no bread card. How can I live? I used to get a pound of bread a day for all my family, but now there is no bread card. I have to leave the city and make my way out into the countryside where there is also no bread."

The Five Year Plan has built many fine factories. But it is bread that makes factory wheels go round, and the Five Year Plan has destroyed the bread-supplier of Russia.

❖ Москва ширить
пропаганду – що голоду
немає, що це фабрикація
ворогів соціалізму, що в
СРСР є так багато зерна,
що може експортувати
велику кількість на
допомогу голодуючим на
заході!!!

RUSSIANS HUNGRY, BUT NOT STARVING

Deaths From Diseases Due to
Malnutrition High, Yet the
Soviet Is Entrenched.

LARGER CITIES HAVE FOOD

Ukraine, North Caucasus and
Lower Volga Regions Suffer
From Shortages.

KREMLIN'S 'DOOM' DENIED

Russians and Foreign Observers
In Country See No Ground for
Predictions of Disaster.

By **WALTER DURANTE**.
Special Cable to THE NEW YORK TIMES.
MOSCOW, March 30.—In the middle of the diplomatic duel between Great Britain and the Soviet Union over the accused British engineers there appears from a British source a big scare story in the American press about famine in the Soviet Union, with "thousands already dead and millions menaced by death from starvation."

Its author is Gareth Jones, who a former secretary to David Lloyd George and who recently spent three weeks in the Soviet Union and reached the conclusion that the country was "on the verge of a terrific smash," as he told the writer.

Mr. Jones is a man of a keen and active mind, and he has taken the trouble to learn Russian, which he speaks with considerable fluency, but the writer thought Mr. Jones's judgment was somewhat hasty and asked him on what it was based. It appeared that he had made a forty-mile walk through villages in the neighborhood of Kharkov and had found conditions sad.

I suggested that that was a rather inadequate cross-section of a big country, but nothing could shake his conviction of impending doom.

Predictions of Doom Frequent.

The number of times foreigners, especially Britons, have shaken rueful heads as they composed the Soviet Union's epitaph can scarcely be computed, and in point of fact it has done the Soviet Union incalculable harm since the day when William C. Bullitt's able and honest account of the situation was shelved and negated during the Versailles Peace Conference by reports that Admiral Kolchak, White Russian leader, had taken Kazan—which he never did—and that the Soviet power was "on the verge of an abyss."

Admiral Kolchak faded. Then General Denikin took Orel and the Soviet Government was on the verge of an abyss again, and General Yudenich "took" Petrograd. But where are Generals Denikin and Yudenich now?

A couple of years ago another British "eyewitness" reported a mutiny in the Moscow garrison and "rows of corpses neatly piled in Theatre Square," and only this week a British news agency revealed a revolt of the Soviet Fifty-fifth Regiment at Dauria, on the Manchurian border. All bunk, of course.

This is not to mention a more regrettable incident of three years ago when an American correspondent discovered half the Ukraine flaming with rebellion and "proved" it by authentic documents eagerly proffered by Rumanians, which documents on examination appeared to relate to events of eight or ten years earlier.

Saw No One Dying.

But to return to Mr. Jones. He told me there was virtually no bread in the villages he had visited and that the adults were haggard, gaunt and discouraged, but that he had seen no dead or dying animals or human beings.

I believed him because I knew it to be correct not only of some parts of the Ukraine but of sections of the North Caucasus and lower Volga regions and, for that matter, Kazakhstan, where the attempt to change the stock-raising nomads of the type and the period of Abraham and Isaac into 1933 collective grain farmers has produced the most deplorable results.

It is all too true that the novelty and mismanagement of collective farming, plus the quite efficient conspiracy of Feodor M. Konar and his associates in agricultural commissariats, have made a mess of Soviet food production. [Konar was executed for sabotage.]

But—to put it brutally—you can't make an omelette without breaking eggs, and the Bolshevik leaders are just as indifferent to the casualties that may be involved in their drive toward socialism as any General during the World War who ordered a costly attack in order to show his superiors that he and his division possessed the proper soldierly spirit. In fact, the Bolsheviks are more indifferent because they are animated by fanatical conviction.

Since I talked with Mr. Jones I have made exhaustive inquiries about this alleged famine situation. I have inquired in Soviet commissariats and in foreign embassies with their network of consuls, and I have tabulated information from Britons working as specialists and from my personal connections, Russian and foreign.

Disease Mortality Is High.

All of this seems to me to be more trustworthy information than I could get by a brief trip through any one area. The Soviet Union is too big to permit a hasty study, and it is the foreign correspondent's job to present a whole picture, not a part of it. And here are the facts:

There is a serious food shortage throughout the country, with occasional cases of well-known State or collective farms. The big cities and the army are adequately supplied with food. There is no actual starvation or deaths from starvation, but there is widespread mortality from diseases due to malnutrition.

In short, conditions are definitely bad in certain sections of the Ukraine, North Caucasus and Lower Volga. The rest of the country is on short rations but nothing worse. These conditions are bad, but there is no famine.

The critical months in this country are February and March, after which a supply of eggs, milk and vegetables comes to supplement the shortage of bread—if, as now, there is a shortage of bread. In every Russian village food conditions will improve henceforth, but that will not answer one really vital question—What about the coming grain crop?

Upon that depends not the future of the Soviet power, which cannot and will not be smashed, but the future policy of the Kremlin. If through climatic conditions, as in 1921, the crop fails, then, indeed, Russia will be menaced by famine. If not, the present difficulties will be speedily forgotten.

➤ Walter Durante, New York Times, 1933.

❖ І тоді, з кінцем 1933 р. радянські власті почали видавати селянам хліб, і голод закінчився.

- ❖ Насильне винищення українських фермерів нарід записав назвою *Голодомор*.
- ❖ Жертв Голодомору історики начисляють коло 3.9 до 4.5 мільйонів людей, які загинули у роках 1932-1933.
- ❖ Точні дані були затерті підчас терору який настав з кінцем 30-тих років.

- ❖ Наслідки голоду на майбутні покоління, на культуру, та традиції українського народу, на історію, на генетичний розвиток наступних поколінь, залишаються по нинішній день.
- ❖ По нинішній день лишаються сліди все-суспільної травми Голодомору.

ПІДГОТОВИВ МГС. АНДРІЙ ПЕРЕКЛІТА

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ТОВАРИСТВА
“РІДНА ШКОЛА”
В ДЕТРОЙТІ

2021 – всі права застережені